

R. Hansen: Den Stilling, jeg indtog i forrige Session til den her omtalte Sum, saavel som den Interesse, jeg nærer for, at Industriindstillinger i Kjøbstæderne skulle vedblive, maa være min Undskyldning for det ærede Thing, naar jeg tillader mig en ganske kort Bemærkning, skjøndt det allerede er saa sildt. Den ærede Minister anførte, at disse Industriindstillinger for at stifte nogen Nytte ialtsald maatte holdes med længere Mellemrum. Men jeg troer, at Ingen af os ved Bevillingen ifjor har tænkt paa, at de skulle gjentages Nar for Nar i de samme Kjøbstæder, men derimod, at de med Mellemrum skulle gjentage sig saaledes, at enkelte Kjøbstæder i det ene Nar afholdt Industriindstillinger, og andre Kjøbstæder i andre Nar, og herved troer jeg ganske at have tiltraadt den af Ministeren udtalte Formening; hvis jeg ikke er feil underrettet, saa vilde dette omtrent kunne opnaaes for en Sum som den, der blev bevilget ifjor, dersom Thinget atter iaar vilde vedtage en saadan. Det er idetmindste blevet mig sagt, at enkelte Kjøbstæder, og først efter 3 à 4 Maaneders Underhandlinger med den ærede Minister, have erholdt et Tilfagn og det et Tilfagn om en saa ringe Understøttelse, at de ansaae den for aldeles ikke at kunne hjælpe dem noget. Hvis det forholder sig saaledes, saa taler dette jo ogsaa for, at denne Sum ikke vil kunne være tilstrækkelig til Industriindstillings aarlige Afholdelse, naar Meningen var den, at de skulde finde Sted overalt i alle Landets Kjøbstæder. Jeg troer derfor, at i Samklang med den af Ministeren gjorte Udtalelse, ville disse Industriindstillinger ogsaa kun kunne finde Sted med Mellemrum, om end ikke med saa meget lange Mellemrum. Det kan ikke falde mig ind at anbefale den ærede Minister „Laalmobighed,“ men jeg vilde dog ønske, at han i dette Tilfælde vilde have samme Laalmobighed som den, han har udtalt overfor andre Foretagender, saasom Fiskeriet paa Dybet, og jeg vil i saa Henseende tillade mig at bringe den ærede Minister en Udtalelse af ham igaar i Erindring overfor, saavidt jeg husker, Vidragnet til Hunsbysavlens Fremme, den nemlig, at her ikke bliver tilskudt større Bidrag fra Statens Side end det, Kommunerne hvede. Jeg synes, at deri maa ligge den bedste Garanti

for, at Kommunerne selv ansee det for et Gode, naar de med de ringe Kræfter, der staae til deres Raadighed, selv tilbyde et ligesaa stort Bidrag som det, de ønske Staten skal tilskyde. Hvis det var Tilfældet, at Staten ikke bidrog til nogen anden Industri, ikke til Hunsbysavlens Fremme, til Fiskeri, til Landmandsforamlinger og andre lignende Diemed, saa er det ganske vist, at den heller ikke burde give Bidrag til Industriindstillings Fremme i Kjøbstæderne; men jeg troer, det er den eneste Green af Industrien, man vil kunne opstille, der ikke nyder et Tilskud af Staten, og jeg finder det derfor ubilligt, saalænge Kjøbstæderne ansee det gavnligt for sig at foranstalte Industriindstillinger, at de skulle savne et Tilskud, som andre Green af Industrien nyde.

Indenrigsministeren: Jeg skal kun tilføje til hvad jeg har sagt, at naar jeg har tilbudt vedkommende Kommunalbestyrelser Mindre, end de have forlangt, saa har det paa ingen Maade været for at spare Noget af den bevilgede Sum. Jeg har, som sagt, ved at bringe den til Anvendelse vist den samme Sver, ikke blot, som om Forslaget var udgaaet fra mig selv, men som om det var en af mine Yndlingsideer, men jeg har ved Udførelsen af selve Loven ofte maattet gjøre Kommunalbestyrelserne opmærksomme paa den Betingelse, der var opstillet for at kunne erholde et saadant Bidrag, nemlig at vedkommende Kommune selv skulde udrede et ligesaa stort Beløb som det, der fra Staten blev ydet; thi naaget dette staaer i Loven, og naaget det tydeligt var udviklet i det Circulaire, jeg lod udgaae, saa er det dog paa flere Steder blevet overseet. Søvrigt er der ikke saa Kommunalbestyrelser, der have meent, at saadanne Bidrag ikke kunde føre til Noget, f. Ex. Kommunalbestyrelsen i Odense, som dog er en af de Kjøbstæder, der snarest burde kunne tilveiebringe en Industriindstilling; paa andre Steder have Meningerne været deelte. Om Sagen selv har jeg iøvrigt udtalt min Mening, nemlig at staaende Udstillinger, foranstaltede ikke af Kjøbstæderne, men af private Industribivende, kunne efter vore smaa Forhold gjøre deres Nytte; men at egentlige Industriindstillinger i saa smaa